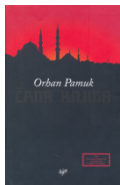

(IZ)BR@NO

v Knjižnici Domžale

KNJIGE ZA ODRASLE:

• Orhan Pamuk: ČRNA KNJIGA, Sanje, 2009

Ljubezen je začetek in konec sveta. Je začetek nečesa novega, realizacija potence sveta, je simbolizacija, ki na novo preišče družbeno polje. A hkrati je tudi konec potencialnosti, saj se je ta materializirala, zato je ljubezen tako tudi vsakdan, sivina življenja, ritual in obred, ki drži svet na koncu, nad vodo kot bi rekli. In kaj se zgodi, ko ljubezen nekega dne pobegne in gre? Stran? Zapre vrata in se nikoli ne vrne več? Ostajata vsaj dve možnosti. Prva je enostavna. Odmisliš, žaluješ in končaš staro zgodbo. Druga je težavnejša. Ljubezen greš iskat. Gre za svojevrstno potovanje na točke skupnega življenja, a hkrati se ustavljaš tudi tam, kjer nikoli nisi bil. Gre za transformacijo. Preobrazbo. Gre za branje sledi in vzorcev ljubezni, črepinj, ki jih je pustila za sabo. Na nek svojevrsten način ljubezen ni drugega kot branje življenja.

• MILENA ZUPANČIČ: [monografija], SNG Drama, 2012

Monografija, ki jo je izdala SNG Drama, je izšla »ob priložnosti, ko je šla ena naših največjih živih filmskih in gledaliških igralk v pokoj«. V knjigi razmišlja o igralki, o ranljivosti ženske in o materinstvu, o svojem delu ambasadorke Unicefa; v knjigi so drobci spominov, fotografije, koščki zasebnih pisem, koščki mozaika nekega velikega življenja ... Plakat Matjaža Vipotnika za predstavo Ana Rudija Šeliga. Šeligovo intimno pismo o vlogi Ane. Njeno pismo Matjažu Klopčiču, ki ji je omogočil, da je na platno prenesla sedem različnih filmskih likov. Katere vloge so jo zaznamovale, ali katere vloge je najbolj zaznamovala sama ... Vloge vrejo iz nje, za vsako vlogo je proces, o katerem nismo vedeli veliko, zdaj lahko osvetlijo Mileno Zupančič v intimi, za odrom. Kot zapiše sama: »Prav pred vsako igralsko nalogo obstojim neobgljena in nevedna, vznemirjena in srečna. Srečna, ker me čaka nova, neznana ljubezenska avantura. Monografijo je uredila Mojca Krajnc, oblikoval pa jo je letošnji Prešernov nagrajenec Matjaž Vipotnik.

• Neva Železnik: ADIJO, GREM DOMOV, Založba Forma 7, 2012

Tanko, toda pomembno knjigo o demenci, je napisala novinarka Neva Železnik. Svoja prispevka pa sta dodala socialna delavka Ana Cajnko, pionirka na področju prostovoljnega dela z ljudmi, obolelimi za demenco, in dr. Aleš Kogoj, vodja enote za gerontopsihiatrijo Psihiatrične klinike v Ljubljani. Neva Železnik je v knjigi Adijo, grem domov opisala spremljanje svoje bolne matere preprosto in iskreno, ter tako skrajšala pot do spoznanja in ukrepanja mnogim, katerih svojci so zboleli za eno od oblik demence. Ta bolezen je pri nas še vedno tabu. Marsikdo skriva svojce, ne prizna ne sebi ne okolici, da so zares bolni, saj noče razglasiti sramote, da je njegov bližnji »nor«. Knjiga bi morala postati družinski priročnik. Za stare in mlade. Kajti tudi demenci se lahko izogibamo ali celo izognemo, če bomo živeli tako, da bomo v dobri psihični ter telesni kondiciji.

• Karen Viggers: SVETILNIČARJEVA ŽENA, Miš, 2012

Mary je stara in bolna, je mati in vdova, nekdanja svetilničarjeva žena. Odloči se, da bo zadnje dneve kljub nasprotovanju svojih bližnjih preživela na samotnem vetrovnem otoku, nekoč njenem domu. Polna lepih in dramatičnih spominov, skrivnostne preteklosti in že davno neizgovorjenega ji tasmanska samota na koncu poti prinese mir in spokoj. Zgodba se prepleta z nesrečnim sinovim življenjem, ki edini od njenih treh otrok z njo sočustvuje in razume nenavadne tvegane želje. Tom je tudi sam izkusil izgubo družinskega življenja, prevaro v ljubezni in kruto naravo divjine, v njegovem primeru Antarktike.

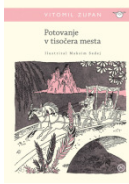
• Rosamund Lupton: SESTRA, Mladinska knjiga, 2011

Na videz nedolžno izginotje mlajše sestre Tess postane prava mora, ko starejša Beatrice spozna, da svojo sicer posebno, vendar ljubljeno sestro zelo malo pozna. Zgodba je napisana prvoosebno v obliki dnevnika, kar daje napetemu kriminalnemu romanu še poseben čar. Ker so vse uradne institucije že takoj zatajile, se Beatrice poda raziskati nenavaden in nevaren primer kar na lastno pest. Razvozla uganko in se dokoplje do žalostnega zadoščenja.

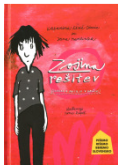
KNJIGE ZA OTROKE IN MLADINO:

- **Vitomil Zupan: POTOVANJE V TISOČERA MESTA, Mladinska knjiga, 2012**

Fantazijska pripoved Potovanje v tisočera mesta je prvič izšla leta 1956. Ker je bil avtor v nemilosti takratne oblasti, so mu knjigo izdali samo pod pogojem, da izide pod njegovim psevdonimom Langus. Knjiga je s pravim avtorjevim imenom na naslovnici izšla šele leta 1983 in takrat je avtor zanj prejel Levstikovo nagrado. Pisatelj jo je posvetil svojemu sinu Martelu. Glavnega junaka dečka Teko, sosedovo Zvezdico in Mihca pobaše Zlomek v svojo malho. Znajdejo se v čudežnem svetu, v lunarnem kraljestvu mesečnikov in zvezdnih dedkov, ki jih je na tisoče in živijo življenje, v katerem ne vedo, kaj je smrt in kaj je življenje, kaj je bolečina in kaj radost in ne kaj je mama, po kateri hrepeni Tek. Vendar jih Tek zdrami iz enoličnosti, da pogledajo v svoje knjige in odkrijejo: »Onkraj Luninega potoka se začneta Življenje in Smrt, tu pri nas je vse zmeraj enako, tam so Poletja in Zime v zaporedju, tam je čas Cveta in čas Ledu, tam so časi Upa in časi Strahu.« Tek se znajde v mnogih napetih pustolovščinah in pred mnogimi hudimi preizkušnjami, skozi katere prihaja do temeljnih spoznanj o smislu bivanja, na koncu pa mu uspe vrnitev v varno domače zavetje. Knjiga se odlikuje z izjemno pisateljsko domišljijo in bogatim jezikom, po svoji sporočilnosti pa bo dosegla tako otroške kot odrasle bralce.

- **Katarina Kesič Dimić: ZOJINA REŠITEV, Alba, 2011**

Otroci, kot je Zoja, svoje stiske pogosto skrivajo pred zunanjim svetom. Nasilje, prekomerna prisotnost alkohola v družini je pogosto zamlčano. Odrasli naj bi skrbeli, da se otroci počutijo ljubljeno, sproščeno in predvsem varno. Vedno, žal, ni tako. Zojina zgodba govori o nasilnem očetu in materi, ki ne zbere dovolj moči, da bi poskrbela za varno otroštvo Zoje in njenega brata. Rešitev iščeta sama: Zojin brat se uči borilnih veščin na brezplačnem tečaju, Zoja pa se sestradena zateče h šolski kuharici, ji pomaga pospravljati v šolski kuhinji v zameno za kosilo, saj je strašno lačna – mati namreč nima denarja niti za hrano za otroka. Po udarcih, ki jih Zoja zada oče, se deklica zaupa kuharici...

- **Aaron Blabey: ŽIVA ŽGANEC, Vodnikova založba (DSKG), 2011**

Živa Žganec je živela že na vseh mogočih koncih sveta in njeno življenje je posledično (vsaj na zunaj) zelo zanimivo. Vendar pa je zaradi nenehnega seljenja v šoli tudi vedno znova »ta nova« in tista čudna, kar ima svoje prednosti in slabosti. K sreči jo rešuje njen sproščen odnos do stvari in sveta. Pravzaprav sama pravi, da ji je prav malo mar. In čeprav ji tega ne verjamemo povsem, nas vseeno za Živo ne skrbi. Ker je čudna v najbolj zlahtnem pomenu te besede...

MEDIOTEKA:

- **ŽELEZNA LADY (The Iron Lady) - DVD, Fivia, 2012**

Margaret Thatcher (Meryl Streep), sedaj gospa v osedesetih letih mora po osmih letih smrti njenega moža Denisa pospraviti iz omar njegove obleke in stvari... To pa sproži veliko spominov... Kako je bilo, ko je bila še mlajše dekle, ki je delala v trgovini svojega očeta. Njen oče je bil tudi župan rodnega mesteca Grantham in njegove govore ter nauke je vedno dobro poslušala. Šla je študirat na Oxford in tako prispela v parlament. Poročila se je, rodila fantka in punčko in hkrati trdo delala za njeno politično kariero, dokler ji ni uspelo leta 1979 kot prvi ženski v zgodovini britanske vladajoče politike postati predsednica vlade. Vladala je enajst let in pol. V filmu jo Meryl Streep odlično prikaže takšno kot je bila: močna, neverjetna, zapletena, dostojanstvena in odločna – železna lady. Odličen biografski, zgodovinski film, saj si je pridobil dva oskarja, enega je dobila Meryl Streep za najboljšo žensko vlogo, drugega je film dobil za najboljšo masko in še zlati globus za najboljšo žensko vlogo.

Uredil in izbral Janez Dolinšek